

Det nationale og det internationale Kvinderaad.

Det nationale og internationale Kvinderaads Udviklingshistorie belyser i høj Grad den Rolle, som »de mange« spiller ved enhver Idés Udvikling.

Da *Elisabeth Cady Stanton* for 12 Aar siden under sit Besøg i Frankrig og England undfangede Tanken om i Washington at holde en international Forsamling af Kvinder, der interesserede sig for Kvindens Stemmeret, tænkte hun sig ganske vist at slaa et Slag for Kvindesagen, idet hun anbefalede at afholde dette Møde paa den fjortende Aarsdag for det berømte Kvindesagsmøde i Seneca Falls, hvor Kravet om Kvindens Rettigheder først fremkom. *Susan B. Anthony* optog denne Tanke, og hos hende voksede den og blev til et internationalt Møde, omfattende alle Arter af Kvindesamfund, der arbejder for Opdragelse, Religion, Velgørenhed og Politik. Med et saadant Møde kunde man passende fejre Aarsdagen, da alle disse Samfund utvivlsomt skyldte Heltinderne fra Seneca Falls deres Tilværelse.

I *May Wright Sewalls* Hoved blev det, der oprindeligt var tænkt som noget mere flygtigt, til noget *varigt* og omfattende, og da Tiden til Festen i Washington nærmede sig, fremsatte Mrs. Sewall for sine Kolleger en Plan om Sammenkomster hvert tredje Aar af Delegerede fra Kvindeforeninger i de forenede Stater og hvert femte Aar af Delegerede fra lokale Foreninger i hele Verden.

Da Tanken i denne udvidede Skikkelse blev modtaget med Bifald af Delegerede fra forskellige Kvindeforeninger i syv europæiske Stater og niogtyve Foreninger i Amerika, som